

слабо, като потръкамы червентъ-воськъ или другъ нѣкожъ смола. *ib. p. 77.* Тя дѣтца и отъ желѣзо ако да бѣха, все пакъ щехъ да ся стро-
пятъ въ рацѣ-тѣ имъ отъ неправилно-то постаніиѣ съ тѣхъ. *ib. 1870*
p. 88. Ако ли болѣсть-та отива назлѣ, то трѣбва тутакси да повыка-
лъбара. *ib. p. 190.* А това гдѣто едно нѣщо ни недостигнало, а пакъ
отъ друго ако и да артисало, а то залудо пронадило. *ib. 1871 p. 154.*
Па и малцина не знаятъ за тази исторія тѣй точно, като мене, ако
и да помнятъ тукашни-тѣ жители и да ся изумяватъ кога попиташи
за Ерминия. *ib. 1875 p. 129.* Униятско-то солунско движение бѣ из-
викано отъ русенский-тъ попа Нила, ако и наши-тѣ единокравни бра-
тия Македонци, да не го послѣдваха за дълго време, защото узнаха
твърдѣ скоро неговитѣ зли намерения. *ib. 1876 p. 19.*

Акшамъ* (*akhsham, s. t. 1. Soir. 2. Nuit. Akhshām namāz.*
Quatrième prière, faite vingt minutes après le coucher du soleil) с. м.—
вечеръ: Дотекла е Струма вода вечерто акшамъ. *Ч. 352.*

Акала* (*ukl, ukul, s. a. Tout ce qui se mange*) с. ж.—много-
деніе: И тогасъ да видишь на другый день сеиръ: единъ ся оплаква,
че го болѣло глава отъ акала му, а другъ оха, че го втрѣсло откамъ
кесія-тъ му. *Л. Д. 1872 p. 263.*

Ала Але Али Аль Аладемъ—союзъ но, однако: Ала отгдѣ
да ни свѣтне тая божія свѣтлина? *Л. Д. 1871 p. 159.* Да му ся повиши
заплата-та съ 2000 гр., ала ако даде отъ тоя вышкъ половина-тъ
нему! *ib. p. 244.* Але мащиха не е сѣща майка. *Р. 2.* Въсѣдникъ ще
дойде да призема Цариградъ, але има да го воспре челяк-атъ. *ib. 5*
Але въ книгохранилище-то помежду пшеница-тъ намирахъ ся и плѣ-
велы. *ib. 108.* Стъ подсмеватъ Янкула добаръ юнакъ, И имъ велѣтъ
„ай да съ обидамъ, Аль сумъ юнакъ за да ве прескочамъ“. *М. 96.*
Личба личить млада Маркоица: „Да слушайте Солунски гражани!“—
Пишитъ тога страшенъ делибаша: „Аль слушате, Солунски гражане!“
ib. 101. Слѣнце Стояну думаше:—А самъ ти видялъ прилика, Ала е
твърде далеко, Презъ Дунавъ дурѣ во Влашко. Ала е младо годено,
Въ неделя му е свадба-та. *ib. 119.* Сига диветъ гудина, Какво сѣ,
бабо, уженихъ, Хубавъ челядь дубивамъ—Ялъ ми челядь ни трае.
Ч. 301. Девет сѣ цѣли години От както сме са женили, Ала си рожба
немаме. *Д. 16, 13—15.* Стигнало и артисало (*имание-то*). Ала хапри-
ща правъ. *ib. 19, 38—39.* Ниѣ си всичко събрахми... Ала си, либе,
немами Ситни дребни детчица, Ни мъжко, либе, ни женско. *ib. 35; 4,*
6—8. Залибил Стоян Боранка, Ала го неще Боранка. *ib. 43; 1. 3.*
Ази съм тебе хвалила И пакъ щехъ те похвали, Ала съм чула тѣзъ дума.